KVINNORNAS TIDNING

N:o 28. 2:dra årg. 9 Juli 1922.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje Söndag.
Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLLÖF. För annons- och ekonomiavdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: *Vallgatan 27, Göteborg.* Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6: — ½ år Kr. 3:75.
Lösnummer 15 öre.
F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG, 1922

Eftertryck tillåtes gärna om "Kvinnornas Tidning", med hela namnet utsatt, angives som källan.

INNEHÅLL.

Utlandskrönika i sammandrag.
Kvinnan och samhället. Av Walborg Olander.
I Slottsskogen.
Hur andra länders kvinnor ha det.
Kvinnliga bankdirektörer?
Månskensnatt. Dikt.
En passant . . .
Fula män och vackra.
Vad skall jag säga min son?
Därutifrån.
M. M.
Mystik. Novell av baronessan Alexandre de Soucanton.

Utlandskrönika
i sammandrag.

När skola väl de fredliga tider återkomma, då dagshändelserna ute i världen voro så litet sensationella att de, som journalistiskt nyhetsmateriel betraktade, knappast voro värda telegramportot? Vägen dit synes mycket lång — även fylla de utländska telegrammen spalt efter spalt i dagspressen.

— — —

Det största bidraget för veckan ger som vanligt Tyskland. Mordet på Rathenau har väckt till liv en våldsam förbittring och oro i det tyska samhällsdjupet. Det synes dock därvid mindre gälla den man som föll än den partiriktning han företrädde. De tyska socialisterna känna den republik, de skapat och som fortlever i kraft av deras stöd, hotad, ja, i så överhängande fara att extra ordinära åtgärder till dess skydd måste vidtagas. För att injaga skräck hos republikens fiender har man tillgripit de gamla välbekanta medlen gatudemonstrationer, kravaller, strejker, man har dragit i härnad mot käjsardömets flagga och uniformer, mot misshagliga politiska sammanslutningar o. vidare har riksrådet med betydande majoritet antagit det framlagda förslaget om nya lagbestämmelser för republikens skyddande. Slutligen hava, under den iråkade skrämseln, socialdemokraterna och de ytterligare ett gott stycke åt vänster stående oavhängiga socialisterna, mellan vilka sämjan icke varit den bästa, funnit varandra, planerande samarbete.

Att starka krafter verkligen äro i rörelse inom det tyska folket för att komma republiken till livs och bereda vägen för käjsardömet är ingen hemlighet. Och är det underligt? Käjsardömets makt och härlighet lever ännu i minnet, bjärt kontrasterande mot den republikanska tidens armod, vanmakt och förnedring.

Den franska prässen berör också i sina kommentarer till Rathenaus mord den tyska republikens ställning och möjligheten av käjsardömets återinförande. Paristidningen "Figaro" skriver: "Uppenbart är att vi i fråga om utbekommandet av skadeersättningen har bättre utsikter gent emot en republikansk och demokratisk makt än mot en monarkisk militärstat." Tidningen slutar med att förklara att den tror att republiken dock skall konsolideras och bestå, men tillägger att även *den*, när den känner sig tillräckligt stark, kan komma att vända sig mot Frankrike.

Även Irland utgör f. n. ett ovädercentrum. England har skickligt dragit sig ur det farliga äventyret och överlämnat åt irländarne själva att förgöra varandra. I det inbördeskrig, som rasar, står fristatspartiet, vilket som bekant slutit fred med England, mot de medgörliga republikanerna. Det förstnämnda partiet har folkets flertal för sig och torde hemföra segern. Republikanerna vilja fullständig skilsmässa från England, under det att fristatsmannen godtagit det engelska fredsanbudet om inre självständighet, men, utåt, samhörighet med det engelska imperiet.

Från Haagkonferensen, där den tilltrasslade ryska härvan är under utredning, hava kommit endast sparsamma och tämligen intetsägande meddelanden. Sovjetregeringen tyckes icke vilja efterkomma ententemakternas krav att erkänna sina skulder och betalningsskyldigheten i fråga om dem. Dess fordringar med hänsyn till den ekonomiska hjälp Ryssland förväntar utifrån äro därjämte så stora att även de bidraga till att göra en överenskommelse synnerligen oviss.

(Eftertryck förbjudes.)

Kvinnan och samhället.

Av *Walborg Olander.*

(Sv. Kvinnors Medborgarförbunds artikelserie.)

Det sägs om oss kvinnor, att det stora flertalet av oss saknar intresse för det större område av livet, som ligger utanför det egna hemmet, den egna lilla torvan, den nära släkt- och vänkretsen.

Jag föreställer mig dock, att vi litet var ha gjort erfarenheter, som motsäga detta påstående. Ty om vi skicka vår tanke att söka bland den klassens kvinnor, som inte träda fram i det offentliga, kunna vi med säkerhet finna många — de må nu ha sitt hem i den livliga staden eller i landsbygdens enslighet —, som inte bara *inte* äro likgiltiga för, utan som livligt åstunda lösningen av sådana samhällsproblem som exempelvis dem om hur man bör ordna för våra fattiga och våra åldringar, att de må få en hägnad levnadsafton, för de hemlösa eller faderlösa barnen, att dem måtte beredas värn och vårdnad, ja för hela det uppväxande släktet, dess undervisning och uppfostran, att det må bli rikt och rättvist utrustat för färden genom livet. Hur många kvinnor är det inte, som besjälas av intresse också för hejdandet av de stora folksjukdomarna, som brinna av nit för att bekämpa den Sveriges folk ovärdiga dryckenskapslasten, som äro i harnesk, med ett ord sagt, mot varje fiende till vårt folks lycka och trevnad!

Vi leva emellertid nu mitt inne i en tid, då den svenska kvinnan inte längre endast med sitt *intresse* får följa samhällets utveckling, utan då hon har fått sig som en skyldighet, en plikt ålagt att i mån av sin förmåga medverka till att goda och visa lagar bli stiftade i vårt land. Och därför måste vi kvinnor var i sin stad göra oss beredda för de plikter mot samhället, som åligga oss, så att vi jäva deras omdöme, som spå ofärd av att kvinnan har tagits upp i medborgarnes klass.

Vad menar jag då, att kvinnorna, då de nu räknas som fullmyndiga medborgarinnor, ha att göra för att uppfylla de skyldigheter, som åtföljа deras rättigheter?

Jo — och det behöver jag väl knappast säga —, först och främst, att kvinnan med trohet och skicklighet fyller den plats i livet, som varder henne given som hennes egentligaste, det må vara som maka och moder, det må vara i det allmännas tjänst.

För det andra, att hon med sin själs vakna uppmärksamhet följer det arbete för att skapa ett bättre och lyckligare samhälle, som utföres runt omkring henne i landet, så att hon ägnar det inte bara ett ytligt, oförstående intresse, utan i sin mån med ord och handling befrämjar det. Om hon inte är kompetent eller befogad att skriva själva lagförslagen, kan hon alltid skaffa bevismaterial åt de män, som framlägga dem.

Vidare är det av vikt, att kvinnan söker, genom att studera både skäl och motskäl, grundligt sätta sig in i de samhällsfrågor, som hon önskar få lösta, så att hon, när det gäller att lägga sin röstsedel i urnan, klart vet varför hon vill att det skall gå just så, som det egna partiet önskar, och inte på det motsatta sättet.

Men det är inte nog med att kvinnan har väl reda på sig, så att hon inte helt mekaniskt "går i flock", som det heter. Tyvärr händer det ofta, att våra medsystrar vålla oss misstämning genom brist på hållning eller karaktär. Vi trodde, att vi visste var vi hade dem, och så en vacker dag funno vi, att de hade i vankelmod låtit flytta sig över till en alldeles motsatt ståndpunkt. Sådant kallas med ett överskylande uttryck för "kvinnlig svaghet". Men en sådan art av kvinnlighet anser jag inte att den nyvordna medborgarinnan bör visa. Hon måste vara att lita på, bakom hennes ord måste stå en övertygelse, en karaktär.

Slutligen menar jag, att kvinnorna böra arbeta för *ideella* mål, särskilt för vad som är av gagn för de små i samhället och de värnlösa, för de tusen små hemmen, samt för försoning samhällsklasserna emellan. Men utom sådant arbete i rättvisans och människokärlekens tjänst ges det för en kvinna många tillfällen att ägna sina krafter åt att främja estetiska och kulturella intressen. Hur många skönhetsvärden, hur många minnesmärken från historien, kulturen och naturen, både i staden och på landet, måste inte försvaras mot skövling, hur mycket behöver inte nyskapas av yttre skönhet i våra omgivningar, av ädel levnads- och arbetsglädje uti allas vår tillvaro! Kvinnans egenart borde mana henne att gentemot krassa, materiella synpunkter hålla idealitetens fana högt.

Det tillkommer varje medborgare, och alltså även kvinnorna, att i främsta rummet ha fosterlandets och det *helas* väl i sikte. Men meningarna om vad som bäst gagnar vårt folk i dess helhet äro ofta delade, och den enskilde kan ha svårt att överskåda och bedöma sakläget. Det gäller därför för varje medborgare att inför sitt samvete kunna bära ansvaret för de önskemål, som han eller hon strävar för. Det vill en levande *ansvarskänsla* till inte bara i det enskilda utan lika mycket i det offentliga livet.

Det påstås, att den *oförvägna idealiteten* är det sant kvinnligas kännemärke. Och sant kvinnlig i ordets bästa bemärkelse bör ju kvinnan vara också i sin offentliga verksamhet. Mången tvivlar, att kvinnan genom sin insats skall kunna tillföra det allmänna något nytt element av värde. Men något annat nytt än det, som utgör hennes speciellt kvinnliga sätt att se saker och ting, kan inte rättvisligen begäras av henne. Kanske ändå, att det inte är förmätet att hoppas, att späda krafter, "spända av en eldig håg", en gång skola kunna åstadkomma resultat, som äro både nya och lyckliga.

I Slottsskogen.

Efter års frånvaro kännes det som en helt ny upplevelse att en vacker afton göra en vandring genom den gamle vördade kommunalmannen August Kobbs skapelse — Göteborgs naturfagra Skansen, den vackra Slottsskogen.

Vilket oändligt stort och kärleksfullt arbete är ej förknippat med tillblivelsen av denna härliga folkpark, som redan för 300 år sedan i sin dåvarande naturliga vilda skönhet av stadens grundläggare tilläts såsom förlustelseställe för hustrur och barn.

Från ingen annan av de svenska städernas många utomordentligt vackra och storartade parkanläggningar erinrar man partier av en så enastående målerisk skönhet som dem man finner i Göteborgs Slottsskog. Ingenstädes kan konsten mera harmoniskt ha fulländat vad naturen redan förut så underbart tjusande skisserat.

Vilken väg man väljer mötes blicken av nya hänförande tavlor och överraskningar.

Jag går min gamla väg till vänster från stora stadsgrinden vid Linnéplatsen, utefter den drömska gamla ån, där svarta och vita svanor och annan sjöfågel simmar fram under lövverkets gröna skymning. Varje steg för mig endast djupare och djupare in i en tavla, som tyckes vara en inspirerad målares dröm.

Man drar ett djupt, uppvaknandets andedrag, som efter en vacker dikt, en gripande syn, när man åter stiger ut på den breda, vita chaussén. En kraftig stämma från någon modern bergspredikare, som vittnar om Honom, som skänkte sin Bergspredikan åt världen, leder stegen uppåt. Där står han på sluttningen, omgiven av en andäktigt lyssnande åhörarekrets. Hans snövita huvud är obetäckt, i hans skarptskurna Björnsonsansikte lågar hänförelsen hos en stridens man . . .

Litet längre bort möter örat ett annat ljud — ett lägre, intensivare. Det är Frälsningsarmén, som håller en andaktsstund. Bönen stiger brinnande och het ur den sällsamma kretsen av manliga och kvinnliga soldater och av främlingar, som slutit sig till dem för att med ödmjukt blottade huvuden bli delaktiga av bönens nåd. Det utströmmar en stark och mäktig stämning från den i sin bön försänkta gruppen — och ingen enda av de omgivande känner sig frestad att le. Man vet icke vad det är, men man känner detta välde över folksjälen, som denna rörelse besitter, och man förstår att den kunnat giva uppslag till ett par av vår svenska litteraturs märkligare verk.

Med guitarrernas spröda toner blandas snart tonerna av en världsligare musik. Det är Vita Bandets och Björngårdsvillans kapell som tävla om uppmärksamheten hos de hundratals vandrarna kring dammarnas spegelklara stränder.

Härnere står folkparken i sitt fulla flor. Vilka filer av människor, ur alla samhällsklasser, unga och gamla, dock mest unga! Och på höjderna över dem sitter friluftsteaterns uppmärksamma publik och följer med gott humör fru Thomées senaste pjäs eller stå några spridda vandrare uppe vid utsiktstornet för att på krönet av en av landets vackraste folkparker beskåda den stoltaste sevärdhet Göteborg har att erbjuda — det mäktiga blå inloppet badat i solnedgångens bländande guldklara ljus.

R. B—m.

Hur andra länders kvinnor ha det.

Vid konferensen i Washington, där ententens ledande statsmän ordnade världens affärer, passade en amerikansk kvinnlig journalist, miss de Montalvo, på att intervjua hrr delegerade för att få reda på den mer eller mindre goda ställning de olika nationernas kvinnor intaga. Hon meddelade sedan svaren i den amerikanska kvinnotidningen "Woman Citizen".

Italienskan.

Den italienske delegaten, hans excellens Vittorio Rolandi Ricci, Italiens ambassadör i Washington, deklarerade följande för sina landsmaninnors räkning:

"Det finns icke något sådant som den politiska kvinnan i Italien. Grundtonen i våra kvinnors liv är kärleken, moderns kärlek till barnet, kvinnans till mannen, barnets till föräldrarne. För oss är kvinnan allt som är gott, ljuvt och ädelt — hon lämpar sig således inte alls för det politiska livets lågheter.

Våra kvinnor hava alla medborgerliga rättigheter. Kvinnan råder själv över sin egendom, hon kan köpa och sälja och administrera, hon har tillfälle att öva sitt goda förstånd, sin kända förmåga att hushålla och att sköta hemmet. Det är kvinnan som sparar — mannen som förtjänar.

Vi känna för våra kvinnor mer än hänsyn och aktning, vi vörda dem. Det är just därför som vi inte vilja att de skola blanda sig i politiken. Det skulle menligt inverka på dem, ty enligt naturens ordning är det centrala i mannens liv pengar, i kvinnans hjärtat. Det finns icke hjärta i politiken. Där finns endast förstånd.

Jag tror på ett tillträde för kvinnorna till alla de yrken som stå i samklang med deras sinnelag och människokärlek. Särskilt inom läkekonsten kan kvinnan bli en ängel av godhet.

Jag hoppas, att Italiens kvinnor aldrig måtte få rösträtten. Jag kommer att som italiensk senator allt framgent motsätta mig denna reform så som jag i denna egenskap alltid gjort det.

Det finns visserligen några kvinnliga sammanslutningar, som begära rösträtten, men deras stämma är icke synnerligen stark. Det bästa läkemedlet häremot är barn — om kvinnan har fem, sex barn får hon ingen tid att bråka med politik.

Våra lagar äro rättvisa, ja, mer än så — de äro *goda* mot kvinnan. Vi resa ett altare åt henne som Dante gjorde åt Beatrice. Hon har alla dygder, all skönhet, allt behag. Kan ni föreställa er Raphael målande en kvinna med en röstsedel i sin hand? Den italienska kvinnan läser poesi, icke Machiavelli.

När jag säger, att kärleken är grundtonen i kvinnans liv, menar jag, att kvinnan är livets hjärta, ty all litteratur, all konst leder sitt ursprung från kärleken, sonens kärlek till modern, vilken är den heligaste, faderns kärlek till dottern, som är den innerligaste, mannens kärlek till kvinnan, vilken är den eldigaste.

I Italien leva vi för våra ideal. Vårt högsta ideal är att bevara kvinnornas charm. Ingen kvinna kan gå till parlamentet och behålla denna sin charm.

Och varför skulle hon behöva rösträtten? Hon behöver den icke! Vi, landets män, beskydda henne! Mer än så — genom sitt behag, sin godhet är det redan hon som styr. Genom det att vi hålla henne i ära, blir det hon som styr.

Och den dag då det italienska folket icke längre håller kvinnan i ära, då skall det icke längre finnas något italienskt folk!"

Portugisiskan.

Senhor J. Montalto de Jesus, sekreterare vid portugisiska delegationen, besvarade frågan på följande sätt:

"Det är en stark kvinnorörelse i Portugal, vilken ledes av Dona Ana de Castro Osorio. Hon är intresserad av litterära och uppfostringsfrågor, och hon aspirerar på att få in kvinnor i parlamentet.

Vi hava kvinnor som jurister, läkare, civilingenjörer och agronomer. Många av våra ämbetsverk äro överfyllda av kvinnor — det kvinnliga elementet är dominerande.

I Lissabon finns det ett stort antal kvinnliga korrespondenter på affärskontoren. Utom portugisiskan behärska de även franska och engelska. Man föredrar kvinnorna framför männen därför att de gå för lägre lön. En del kvinnor nå dock högre

SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET
GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor över hela landet

EGNA FONDER KR. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel högsta gällande ränta

Telegramadress "Kreditbolaget"

I VARJE SVENSKT HEM

som vill följa dagshändelserna inom politikens, handelns, konstens och litteraturens område *läser man numera*

GÖTEBORGS HANDELS- OCH SJÖFARTS-TIDNING

Aktiebolaget
Nordiska Handelsbanken
Stockholm. GÖTEBORG. Malmö.
Egna fonder: Kr. 72,300,000:—
Fullständig bankrörelse.

Halvårsprenumeration på Kvinnornas Tidning

bör allra snarast verkställas för erhållande av numren från den 1 juli!

Förutvarande halvårsprenumeranter torde benäget förnya prenumnerationen för undvikande av uppehåll i tidningens expedition.

Prenumerationen sker å närmaste postkontor eller pr tel. 18070, Kvinnornas Tidnings expedition, Göteborg.

OBS.! Pris endast kr. 3:75. OBS.!

Utkommer varje söndag

Kvinnliga bankdirektörer?

Naturligtvis! Varför inte?

När män skriva eller tala om kvinnor och bankarbeten, är det mer eller mindre impressionistiska romanser, anser en författarinna i den amerikanska kvinnotidningen "The Woman Citizen". De ha just aldrig verkligen studerat oss på detta område och vi själva ha haft för bråttom var och en med vårt eget individuella arbete för att hinna uppställa en teoretisk mönsterbild, men faktum är att åtminstone i Amerika bankerna — detta det hävdvunnas mäktiga fästningar — en efter annan kapitulera och giva plats för kvinnorna. Männen ha naturligtvis alltid haft en viss respekt för kvinnornas penningaffärer — man får inte glömma, att det är kvinnorna som för egen eller hemmens räkning sätta i omlopp c:a 90 % av alla landets pengar! — Nu börja de emellertid också få upp ögonen för kvinnans tålamod i detaljer, hennes snabba uppfattning av affärernas humana sida och "last but not least" hennes smidigare, sociala egenskaper och det börjar dagas för männen, att dessa äro egenskaper av betydande värde för varje bank.

Det har också gått upp för bankcheferna, att en kvinnlig tjänsteman med stor bekantkrets inom kvinnovärlden, bland affärskvinnorna eller de rika societetsdamerna, kan tillföra en bank ett stort antal kvinnliga kunder. Åtskilliga av de amerikanska kv. banktjänstemännen hava också till åliggande att arbeta inom kvinnovärlden just med detta syftemål för ögonen. Denna kategori sysselsättes alltså icke med vanligt kontorsarbete utan rör sig ute bland den kvinnliga allmänheten. De måste hava en god ställning, ett vinnande förtroendeingivande sätt, besitta sällskapstalanger, vara representativa och leva med inom de kvinnokretsar, där bankerna söka sina kunder.

Miss Virginia Furman, miss Mina Bruère. mrs Kay Cammock, mrs William Laimbeer. Detta är endast några få namn på kvinnliga bankirer i Amerika. Miss Furman var en av de första pioniärerna. Hon fick anställning i "Columbia Trust" i Newyork för 5 år sedan. Vägen gjordes icke lätt för henne, hon lämnades att själv söka sina "plikter" — och hon fann dem, och är nu "assistant secretary", den högsta titel en Newyork-bank kan finna för en kvinna, närmast motsvarande vice bankdirektör. Kvinnliga bankkassörer finns det gott om i Amerika.

James Stillman sade en gång till Mina Bruère, att snart skulle kvinnliga bankdirektörer bli lika vanliga som manliga. Miss B. är ledare för kvinnodepartementet i The Central Union Trust Company i Newyork.

I Clarksville, Tennessee, finns en kvinnobank, som skötes uteslutande av kvinnor och direktör eller president är mrs Runyon. Banken öppnades i okt. 1919 med ett grundkapital av 15,000 dollars, som nu växt till 85,000 dollars, och det egendomliga är, att ingen enda av dessa kvinnor förut varit anställd i någon slags affär!

Varje större bank i Amerika har numera ett kvinnodepartement med kvinnliga anställda. Det har visat sig som en välgärning, en gränslös lättnad för många kvinnliga bankkunder att hos en kvinna kunna få råd och upplysningar och litet ledning genom affärs- och banskspråkets labyrinter. Även den "hyggligaste" bland bank-"män" höjer litet överlägset på ögonbrynen, om man icke genast förstår och är inne i situationen, när man hör orden: "acceptera, endossera, pari, diskonto" och många, många andra! En kvinna däremot översätter älskvärt dessa förbryllande uttryck i vanligt vardagsspråk, kanske med hågkomst av att hon icke alltid själv varit allvetande! Vad beträffar avlöningen, växla förhållandena mycket, och ännu är knappast någon norm för handen. Men i allmänhet betalas bra, och efter principen: "Lika lön för lika arbete". Några av de kvinnor, som "hoppat" in i yrket utan förberedelse äro just de, som få de högsta lönerna. — Snillet bryter sig väg även på detta område.

---

på löneskalan än manliga befattningshavare.

De portugisiska kvinnorna äro i regel icke angelägna om rösträtten — de äro för nobla härför, de hava ingen lust att kämpa med männen.

Den portugisiska kvinnan följer med sin tid och försöker skaffa sig en god ställning, men hon är alldeles för mild för att bli en stridskämpe. Vi ge henne hennes rätt i den utsträckning vi kunna. Man ser aldrig i Portugal den aggresiva kvinnan. Hon håller sig alltid inom sina råmärken. Det ligger mera för henne att vänligt samarbeta med männen än att strida mot dem.

Den kvinnliga rösträttsrörelsen har icke framkallat någon stark opposition i Portugal, förnämligast av det skäl att rörelsen icke är särdeles betydande.

Vi leva ett fredligt liv i Portugal och alla behandlas väl. Ett slående bevis härpå är att en svart kvinna i Portugal har samma rättigheter som hennes vita medsyster, — ett förhållande som icke existerar någon annan stans. För främlingar måste det vara en mycket överraskande syn när en man som förtjänat sin förmögenhet i de portugisiska besittningarne i Afrika, uppenbarar sig i teaterlogen tillsammans med en krushårig, becksvart negerhustru, överhöljd med de juveler han skänkt henne.

I Frankrike säger man, att de portugisiska kvinnorna alltid äro glada, antingen solen skiner eller rägnet öser ner. Vi bygga våra hus tillsammans med bakgårdarna intill varandra och tjänstflickorna börja sin morgon med sång. De, som andra, ha naturligtvis sina sorger och bekymmer, men de sjunga allesammans. De sjunga om allt vad en kvinna får lida, men de sjunga i alla fall.

Samma lagar gälla för kvinnorna som för männen. För ett tiotal år sedan var det ett stort rabalder om skilsmässan, men nu hör den till livets vanligare företeelser. Fadern råder över barnen, men de penningar hustrun förtjänar med eget arbete får hon själv förvalta. Hon får lov att besitta egendom, hon må vara gift eller ej och skils hon från sin make, äger hon sedan rätt att själv sköta sina affärer. Dör mannen ärver hustrun boets tillgångar och hon tillåtes att själv förvalta dem, om hon så önskar.

Månskensnatt.

O, underbara månskensnatt
av vita moln och silverljus,
som över sjön en gata lagt
till skumma stränders mörka hus.

Lik hjordar utav vita lamm,
som flocktals spridda hemåt gå,
de ljusa molnen vandra fram
mot rymdens fjärranängder blå.

De tåga drömlikt sakta hän
med månljus i sin vita ull
Och skönjas långt, långt bort, där än
en ensam stjärna strör sitt gull.

J. A.

En passant...

Det är stadens promenadtimme.

Jag sitter här på min bänk, i skuggan, och ser ut över panoramat. Människor som mötas och gå varandra förbi, människor som mötas och hälsa.

Och det faller mig i ögonen hur många sorts hälsningar folk ha. Och vilken historia man kan läsa i dem. Jag sitter bara och ser och antecknar.

Där komma två damer, antagligen mor och dotter. De äro klädda för att fingå och någon timme verka crême de la crême på stadens promenad. Men aj, där få de ett obehagligt möte med en mindre fin bekant! Om de kunde sjunka genom jorden, skulle de göra det, men jorden öppnar sig icke för dem, och de besluta att vara modiga, att väpna och strama upp sig och taga emot det oundvikliga. Hon, som möter, känner i luften att hon besvärar, det glatt igenkännande uttrycket på hennes ansikte slocknar, och hon stryker i ödmjuk försagdhet hälsande förbi, medan två par ögonlock sänka sig i outsäglig nådighet till svar.

Där promenerar en ensam gammal dam under en spetsparasoll. Hon går långsamt och tittar på gräsmattorna och lyssnar på fågelsången. Ögonen stråla med något av himlens vänliga blåhet i hennes åldringsansikte. Somligt är gammalt och somligt nytt i hennes klädsel, men allt ur en grande dame's utsökta garderob.

Från en sidogång nalkas en äldre kvinna i duk. Hon kan vara en pensionerad något eller en trotjänarinna, som lever på besparingar. När hon får se den gamla damen stryker hon sig över kjolen, som hoppades hon därigenom uppnå en eller annan effekt ifråga om sin yttre person. Denna har redan fått sikte på henne och nickar och ler vänligt inbjudande. Den andra niger och niger sig fram ända till parasollen, under vilken hon stannar.

Jag hör icke vad de säga, men förstår att det är något vänligt och gott och att de ömsesidigt tycka om att få hälsa på varandra. Och när de skiljas, och parasollen långsamt tågar vidare framåt stråla alltjämt de blå ögonen därunder med något av himlens lojala vänlighet mot allt levande. De ögonen erövrade icke sitt jordiska konungarike i går, och det bor ingen fruktan i dem att kunna förlora något av makten genom älskvärdhet mot en ringare.

Där går en herre lugnt och sorglöst sin väg framåt. Men plötsligt är det som om han fått spasmer. Det rycker nervöst i ansikte och händer, ögonen bli stora och stela, och han sträcker på sig och rätar ut sig för att bättra på sin hållning lik en rekryt under en revy, medan han stiger ur vägen och lämnar hela gångbanan öppen för att så servilt som han vill kunna hälsa på en mötande herre i ljusbrun dress och pincenez. Och av fruktan att annars icke synas ödmjuk nog nästan han stannar för att som det synes berusad för hela dagen mottaga den omätliga lyckan av en lätt från hjässan rubbad hatt och den sneda blicken nedåt genom en pincenez.

Där mötas två fruntimmer. De hälsa med ett grin, som skall föreställa ett leende. När de passerat varandra vänder sig den ena om och blänger sig tillbaka. Och fy, vad den blicken var ful!

Där promenerar ett par fram, arm i arm. De möta en ensam herre, troligen mannens umgängesvän från ungkarlstiden. Den äkta mannen lyfter på hatten. Men — vad för något! — den andre endast nickar! Nickar fastän hans vän har sin fru i sällskap, och hövligheten hade fordrat att han lyft på hatten åtminstone för henne. Känna icke alla herrar en sådan enkel etikettsregel i rikets andra stad?

Jag råkar nästan i misstämning på min bänk. Inom mig stiger en undran, varför människorna inlägga så litet av naturlig och otvungen älskvärdhet i sina hälsningar. Varför de äro så tillkrånglade och konstiga.

Då faller min blick på en ny gestalt inom min rayon. En bekant man, som rakryggad och spänstig går sin väg framåt. Jag vet vem han är. Han har gjort en glänsande karriär, anses ha berest större delen av jorden och är förmögen nog att köpa några kvarter av staden. Och han hälsar — hälsar en hälsning så vacker att min misstämning blåser bort. En kunglig hedersbetygelse för någon annan kunglig person. Min blick söker ofrivilligt den som mottagit denna vackra hyllningsgärd. Och jag ser en gammal tidningsgumma lirka sig fram med en packe tidningar under armen.

Då reser jag mig från min bänk för att bevara ett vackert minne i mitt hjärta.

Ragna Peters.

Kerstin Lindahls BLOMSTERAFFÄR
Korsgatan 4, Telefon 8462
Rekommenderas!

Fula män och vackra.

I sin uppfattning av kvinnan och hennes känslovärld göra sig män i allmänhet skyldiga till ett misstag. De tro att hon vid valet av make framför allt påverkas av den manliga skönheten.

De äro själva så utomordentligt känsliga för kvinnlig skönhet, fascineras av varje vackert ansikte, varje präktig figur, deras kärlek väckes så ofta av rent yttre företräden, att det måste förefalla dem självklart, att männens skönhet skall väga lika tungt i kärlekens vågskål, när det gäller kvinnan.

Då kvinnor höra detta, småle de för sig själva åt mannens anspråkslöshet eller okunnighet. Ty det är ett faktum, att kvinnans synpunkt härvidlag skiljer sig högst väsentligt från mannens. En man vinner en kvinnas kärlek genom egenskaper, så vitt skilda från dem som fängsla honom själv, och hans utseende är måhända det som hon minst fäster sig vid.

Därmed är emellertid inte sagt, att kvinnor skulle vara blinda för manlig skönhet. Tvärtom, män som se bättre ut än flertalet bli otroligt bortskämda av kvinnorna. Det är kanske därför de fula i regel bli anspråkslösare, ömmare och i alla avseenden mera tillfredsställande äkta män än de bortskämda av Adonis-typen.

Men därför att kvinnor beundra och skämma bort män på grund av deras yttre företräden, är det alls inte sagt, att de vilja gifta sig med dem — i allt fall inte för *den* orsakens skull. Det finns naturligtvis alltid undantag, unga och dåraktiga kvinnor, som ännu icke hunnit få förståelse för vad det inre värdet hos en människa betyder. Men en kvinna, som i andligt hänseende trampat ut barnskorna fäster, även om en mans yttre inverkar på henne, ingen avgörande betydelse vid hans ansikte. Det är hans manliga styrka, som framför allt tilltalar henne. Hon imponeras av en reslig gestalt, breda axlar, ett kraftfullt utseende. Men även utan dessa yttre företräden kan en man hoppas vinna även en vacker kvinnas kärlek. Varje dag ser man män, avgjort fula män, ja, så fula att man icke har lust att ännu en gång betrakta dem, få intagande hustrur som djupt och innerligt älska dem och äro stolta över dem.

Kvinnans belackare hava ofta i vackra kvinnors giftermål med fula räkningar att de, i trots av ett motsträvigt hjärta, kunna gifta sig med män, i yttre hänseende så missgynnade av naturen, att det icke funnits någon möjlighet att de skulle kunna ingiva och vidmakthålla känslan av kärlek. Det är ett grundligt misstag. En kvinna är verkligen så lyckligt lottad att hennes kärlek mera omfattar mannens verkliga "jag", hans personlighet än den stofthydda detta "jag" är inhöljt i. Man måste säga lyckligt lottad, ty om endast manlig kraft och skönhet skulle kunna ingiva kvinnorna kärlek, skulle ju de flesta kvinnohjärtan aldrig komma att värmas av denna livets skönaste känsla.

män velat se kvinnlig beräkning. Med djupt förakt påstå de, att kvinnorna äro så ytterligt angelägna att bliva gifta, att förvärva frutiteln, att få någon som är villig att betala deras

---

Från kvinnoväriden.

De finska kvinnorna hava med liv och lust deltagit i de nyss avslutade valen till finska riksdagen. Alla de uppställda kvinnliga kandidaterna hava varit ute och, genom föredrag, kämpat för sina mandat. Med vilken framgång är, när detta skrives, ännu icke bekant. I den förra riksdagen sutto icke mindre än 21 kvinnor, alltså mer än fyra gånger så många som i vår riksdag. De finska kvinnorna ha förstått att under valstriden samla överfulla hus till sina föredrag. Dessa hava nämligen hållits i förhyrda biograflokaler och man har låtit de korta kärnfulla anförandena omväxla med filmförevisningar!

*

Mrs Chapman Catt, den märkligaste personligheten inom den amerikanska kvinnorörelsen, stiftare av det två miljoner medlemmar räknande kvinnliga väljareförbundet har i ett föredrag som sin åsikt uttalat, att kvinnorna böra låta de politiska intressena gå före arbetet för sociala reformer. "Så länge kvinnorna icke förstå detta, befinna de sig, som medborgare betraktade, ännu i småbarnsskolestadiet!"

*

Engelska överhusets privilegiekommitté, till vilken lordkanslären hänvisat lady Rhondas ansökan att i egenskap av "peeriess in her own right" få taga säte i överhuset, har avslagit denna begäran, vilken berörde ytter-

Offentliga nöjen.

LILLA TEATERN.
Varje afton kl. 8 e. m.
Söndag två förest. kl. 7 o. 9.
En piga bland pigor.

Lisebergs Friluftsteater.
Varje afton kl. 8.
Den välsignade svartsjukan

Slottskogens Friluftsteater.
Direktion: Gerda Thomée och Carl Barcklind.
Varje afton kl. 8
Fästningsfångarne.
Tel. 12084 kl. 12—2.

Vita Bandet
Slottsskogen
MUSIK VARJE AFTON
av en avdelning ur
Göteborgs Symfoniorkester.

Hallå Semesterfirande!
Björkö Pensionat och Café
rekommenderas.
Fru Tekla Carlsson. Tel. Bohus-Björkö 6.

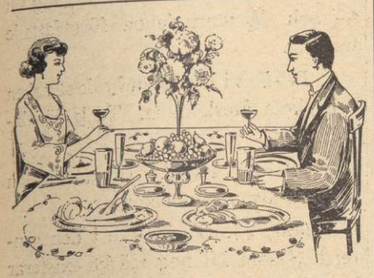

Var lunchar man bäst?

Eggers Sommarterass

Rich Konditori - Restaurant, Korsgatan 13, 1 tr. Tel. 107 79

Stora Teaterns Restaurant
Luftigaste och svalaste i staden
Tel. 3273

Terassen
Förstklassig konditori och lunchservering.

Vita Bandet
Kungsgatan 41 - Telefon 107 89

Vollmers Meeths, Thesalong

ligare ett tjugutal peeresses. Den stora mycket sansade tidningen "Times" påpekar att det är fullständigt meningslöst att kvinnorna, vilka ju äga rättighet att bekläda ämbeten och bliva medlemmar av underhuset skola vara utestängda från överhuset. Frågan är icke definitivt avgjord utan torde åter bliva aktuell, när spörsmålet om överhusets reformering nästa månad skall behandlas av parlamentet.

*

Den tyska riksdagen har i dagarne antagit en lag, som ger kvinnorna tillträde till *alla juridiska ämbeten.* Vidare har stipulerats, att det icke är giltigt skäl till avskedande av kvinnliga tjänste- och ämbetsmän om vederbörande bliva mödrar utan att vara gifta.

Vad skall jag säga min son?

Av mrs ***Woodallen Chapman.***

— Min son är tolv år, och jag är skyldig honom några upplysningar om livet. Hans far är ej mer, och jag känner icke någon man, som jag kan sända honom till för att få veta det som han bör veta. Skall jag själv åtaga mig det?

— Gossen måste på ett förnuftigt sätt erhålla kunskap för att få kraft att motstå de onda inflytanden han snart skall utsättas för. Personlig renhet bör stå som hans ideal. Ni hans mor bär ansvaret i denna punkt. Betrakta det ej som en börda utan som ett heligt privilegium. Tala till honom ungefär så här:

"Min son, du inträder nu i ynglingaåren, en av de viktigaste perioderna i ditt liv. Jag önskar säga dig något om dess betydelse, på det att du må veta, hur du skall bete dig i livets olika skiften.

Du ser nu framåt mot den tid, då du skall bli en man, med en mans styrka och en mans tillfällen att göra stora ting för mänskligheten. Det bör därför glädja dig när du får veta, att det verk, som förbereder dig för mannens största ansvar, just nu tager sin början hos dig.

Vilket tror du väl är mannens största ansvar? Har du någonsin tänkt därpå? Förmodligen ej — men kan du tänka dig något större ansvar än att skaffa en annan mänsklig varelse till världen? Jag tycker, att ingenting av det en man kan åstadkomma i materiellt hänseende kan någonsin jämföras med det stora i att vara far. Du inte bara skänker livet åt en mänsklig varelse utan av dig kommer även till stor del att bero dennes fysiska, andliga och moraliska möjligheter. Och ej nog därmed; han kommer troligen i sin tur också att få barn, och dessa barn få barn, tills med tiden ett stort antal mänskliga varelser skola hava dig att tacka för sin tillvaro. När man förebrådde Napoleons store härförare marskalk Ney, att vare sig han eller Napoleon ej hade några nobla stamfäder, svarade han: "*Vi* äro stamfäder!" Denna tanke att man själv är det ursprung, från vilket nya människor och generationer skola leda sitt upphov, borde finnas klart medveten hos varje yngling och ungmö.

Min son, du skall också bli en stamfader och det är för denna uppgift du nu fysiskt och psykiskt undergår en genomgripande omvandling.

Krafter, som hittills legat slumrande i din kropp skola snart vakna och utvecklas. Du måste lära dig att vårda och skydda dessa krafter ej endast för din egen skull utan även och framför allt för de efterkommandes du kan komma att få.

Du kommer att förnimma dessa krafter som en utveckling av din kropp, du växer, skjuter i höjden, din röst blir grövre, lik männens. Din starkaste brytning framträder dock på det psykiska området. Barndomens harmoni är icke längre i ditt sinne. Nya andliga förnimmelser komma att ge sig tillkänna, starka sinnesrörelser, vilka du måste lära dig behärska. Det goda och det onda i din natur få liksom större vitalitet och skola kämpa om överväldet. Giv icke det onda ditt stöd, utan skänk det åt dina goda böjelser! Var ej rädd att komma till mig med frågor om alla dessa olika förnimmelser som överraska och oroa dig! Det är min plikt och min företrädesrätt att besvara dem liksom även att vara dig till hjälp i alla tider av svårigheter och frestelser.

Helt säkert förstår du, att krafter med så oerhörda följder för andra mänskliga varelser ej blivit dig givna för att tillfredsställa ditt eget självviska njutningsbegär. De måste heligt vaktas för varje skada för kommande generationers skull.

Att bruka dem i strid mot Guds lag har sitt eget straff med sig. Två av de fruktansvärdaste sjukdomar som människosläktet känna, ha kommit som följd av missbruket av dessa krafter. Om straffet fölle endast på överträdarne av den moraliska lagen, vore därom mindre att säga. Men här måste även den oskyldige hjälpa till att bära den skyldiges börda. Om en man genom eget förvållande fått en av dessa sjukdomar, kan han direkt smitta sin mor eller syster, ty dessa sjukdomar kunna överföras genom bruket av samma kopp eller samma handduk, genom en kyss. Men oftast blir det den oskyldiga hustrun, som drabbas av denna olycka och sedan kommer lidandet att gå ut även över barnen. Vad måste icke en man känna, då han ser sin hustru kanske dömd till livslång ohälsa och sina barn berövade det rättmätiga arvet av kroppslig styrka! Och allt detta endast för att han i ynglingaåren icke tyglat sina drifter. Min son, bör ej en människa uppbjuda hela sin moraliska styrka för att förebygga en sådan olycka.

För att skydda dessa dina vaknande, växande krafter måste du hålla dina tankar rena. Var på din vakt mot kamrater, som vilja tala med dig om detta ämne. Tanklösa, ansvarslösa skola de kanske försöka fylla ditt sinne med sina missledande upplysningar och onda ingivelser. Tillåt lika litet att någon smutsar ditt sinnes klara kristall som du skulle tillåta någon att förorena det vatten du skall dricka.

Kom ihåg att du nu i din ungdom lägger grunden till en lycklig, framgångsrik, ärofull mänsklig fullmogenhet. Under kommande dagar, när du i fulla styrkan av din mandom finner din lycka i ett hem, delat av en älskad hustru och glada friska barn, skall du känna din djupaste tillfredsställelse över den självtukt du pålade dig i din ungdom.

Min son, jag vet att jag med vad jag nu sagt icke yppat allt, som du behöver veta, men när nya frågor uppstiga i ditt sinne, skall du känna dig fri att komma till mig med dem, och jag skall göra mitt bästa för att ge dig just de svar som du behöver.

— — —

Genom ett sådant inledande anförande träder en mor i förbindelse med sin sons vaknande sinne, isen är bruten, vägen beredd för en öppen förtrolighet, om eljest förhållandet dem emellan är sådant det skall vara mellan mor och son. Gossen skall genom henne lära att förstå sig själv och sina förpliktelser mot människosläktet.

(The Ladies' Home Journal.)

Makaronipudding för vegetarier.

150 gr. makaroni, 1¹/ liter vatten, 2 tsk. salt, 2 msk. smör, 5 msk. mjöl, 5 dcl. mjölk, 2 dcl. grädde, 2—3 ägg, 2 msk. riven ost, salt, socker, 2 msk. stötta skorpor. Beredning: Makaronerna sköljas och förvällas i det kokande vattnet tillsatt med saltet, tills de äro mjuka, då de upphällas på durkslag, överspolas med kallt vatten och få väl avrinna. Smör och mjöl fräses 2 min., mjölken och grädden spädes på och smeten får koka 5 min., varefter makaronerna iblandas. När stuvningen avsvalnat iröres äggen och massan avsmakas noga med den rivna osten och kryddorna, varefter den hälles i smord och brödbeströdd form. Ovanpå lägges resten av smöret i flockar och sist överströs stötta skorpor. Formen insättes i varm ung och gräddas i 35=40 min. Serveras med tomatsås eller brynta rötter.

Använd endast svenska Makaroni.

Därutifrån.

Brev till Kv. T.

I dag faller sydvindens ljumma och stilla regn över skären.

Från havet komma milda, saltmättade doftvågor, från det gröna land, som utbreder sig här innanför skärens bälte, en vällukt av skog och fält.

Det är som om Björkö, när den en gång i världens daningstid rullade ut och lade sig till ro här ute i havsbandet, tog något av Hisingslandets vänhet och bördighet med sig i flykten. Ingen kan drömma om att inom klippornas karga bröstvärn finna så mycket av grönska och blom. När man befinner sig mitt på ön med en fridful lantlig tavla framför sig av vajande rågfält, gröna ängar och betande kor, är det endast de havstonade bergskedjorna runt omkring, som röja att man ej befinner sig på inlandet. Går man ett litet stycke, på fina utmärkta promenadvägar med utsträckning i alla riktningar, kommer man alltid ned till någon idyllisk vik — Trollvik, där vildrosbuskarna just nu blomma, Klarvik, där sandbottnen ökar badens behag, Bovik, den avlägsnaste och mest idylliska av dem alla.

Här är en härlig plats — skön för den, som i ensamhet vill vinna rekreation och vila och tillräckligt folkrik för dem, som önska sällskapsliv.

Det är slutligen ett glädjande tecken på de normala tidernas återvändande att vår göteborgska skärgård i år ånyo står rustad att taga emot icke allenast den som med barn och blomma flyttar ut i den förhyrda villan, utan även den tillfällige gästen. Goda och hemtrevliga pensionat för längre eller kortare vistelse eller endast för dagens besök är något som isynnerhet vår norra skärgård länge saknat, och som gjorde söndagsutflykterna hit ut till en karg robensoniad. Nu däremot har kvinnlig företagsamhet litet varstädes härute, och icke minst på Björkö, skapat små kulinariska tillflyktsorter, och man har endast att stiga ombord på den rymliga ångaren eller den konkurrerande och trevliga lilla motorbåten, väl vetande att för resten av färden redan är tillfyllest sörjt ute bland de havsomslutna, härliga skären. *Wally.*

Björkö i juli 1922.

Rekommendera Kvinnornas Tidning till Edra vänner!

HVAR 8 DAG

"en verkligt förstklassig illustrerad tidskrift — — — —"

"— — med gedigen och fint kultiverad ton— — — — — —"
SÄGER DAGSPRESSEN

Bör ej saknas i något svenskt hem!

PRENUMERERA Å NÄRMASTE POSTANSTALT ELLER BOKHANDEL!

HK
De bästa HANDSKAR
och det rikaste urval
Drottningg. 42 **HANDSKKOMPANIET** Tel. 15379

VID DÖDSFALL
Ring 3623 eller 14090
C. L. Schmidts Begrafningsbyrå
24 Kungsgatan 24, Göteborg.
Anordnar allt till begravning hörande på erkänt bästa sätt till ytterst billigt arvode. Solidaste och vackraste likkistor och svepningar.

Vägande ord.

Vårt är icke det, som vi besitta; vårt är endast det, som vi äro.

Chr. Aug. Tiedge.

*

Tidsåldrarnes store män äro som bergshöjderna; det är dessa, som göra landet känt i fjärran och giva det anseende, men själva hava de det mycket, mycket kallt.

H. C. Andersen.

*

På den sviktande blomman fäster sig biet och suger honungen därur; så njuter också människan det svävande jordelivet, medan marken sviktar under henne. *B. Auerbach.*

*

Vad som i och för sig själv är gott, kan gärna hjälpa sig utan vardagsmänniskors erkännande. Solen skiner ju icke mindre klart, därför att de blinda icke kunna se den.

Carl Bernard.

Lyckan.

"Det vore orimligt att i denna förvandlingens, förgängelsens och dödens värld pocka på en varaktig äganderätt till timlig lycka. Den, som spelar med i sinnelivets brokiga lek, må fatta lekens mening. Den guldglänsande sky, som simmar i morgonrodnaden, är i all sin skönhet ej rätta föremålet för eviga känslor. Solglittret på vattnets yta, böljan, som höjer sig och sjunker, suset i ekens krona, vill du avkräva dem en evighet, som de icke äga, vill du kristallisera dem i former, som trotsa förvittring? Varom icke, så fordra ej heller evighet av borgar med tinnar och torn, ej av rikedom och ära, ej av huslig lycka, ej av något bland allt, varefter den oerfarne griper och vars bortgång han ägnar tårar. Den, som en gång fått fotfäste på det evigas klippa, rädes icke, om än världssfärerna sönderbrista, himmel och jord sönderfalla i atomer. Det är endast ett solglitter, som slocknat, en bölja, som sjunkit, en susning, som förstummats."

V. Rydberg.

(Eftertryck förbjudes).

Mystik.

Av

Baronessan ALEXANDRE DE SOUCANTON.

Översättning för Kvinnornas Tidning från ett ännu otryckt manuskript av —e.

(2)

Följande afton kommo de till Edfu, och förtöjde båten vid den branta strandbanken.

Tidigt nästa morgon väcktes de av lustigt oväsen och glädjeskri. De komma ut i "déshabillé", och Mohammed hade strax det tidiga morgontéet färdigt. Framför dem var en intressant och roande scen.

Alla byns kvinnor hade kommit för att hämta vatten. De skrattade och snattrade lik en flock av fåglar, sänkte sina vattenkrus och drogo dem fulla ur floden. Sedan hjälpte de varandra att lyfta dem på huvudet med starka armar, och marscherade hemåt med sina långa svarta slöjor släpande över den gula sanden, och en behagfull hållning, värdig drottningar.

Barnen voro också där, för att "svänga" bufflarna. Winterfield och Harding storskrattade när de små nakna pojkarna redo på de stora djurens breda ryggar ut i vattnet och lämnade dem där. Man såg blott stora svarta behornade huvuden över vattenytan.

"Se", ropade kvinnan, "hur de stackars djuren njuta av den förfriskande svalkan i floden. Deras stora, mil da ögon

"Se" — ropade kvinnan — "hur de stackars djuren njuta av den förfriskande svalkan i floden. Deras stora milda ögon äro sorgsna men tåliga. Säkert tänka de på vattenhjulet däruppe på fältet. Tänk att gå i en evig cirkel den långa heta dagen igenom."

Det svala Nil-vattnet lockade också de båda unga männen till en simtur, och efteråt kommo de upp på däck i badkappor, funno där kvinnan, och Mohammed anlände just på flodbanken med åsnor, åsnedrivare etc.

Med en djup salaam förkunnade han, att så snart deras excellenser behagade, vore allting färdigt för besöket i det stora templet i Edfu.

"Kom, kom, skynda er att bli klädda!" — ropade kvinnan och klappade i händerna. "Vi skulle ge oss av, innan hettan blir för stark. Jag förmodar, att kanoten har blivit inpackad" — och hon vände sig till tjänaren — "Vi kunna nog finna någon skuggig plats vid en tempel-pelare, där vi kunna slå oss ned."

"Jag vet att ni båda komma att storligen beundra templet i Edfu", sade hon till sina båda tillbedjande slavar, när de senare bestigit sina åsnor och startat i lätt trav. "Det är det bäst bibehållna av alla templen och är obeskrivligt skönt och stämningsfullt. Då man inträder i dess väldiga pelarsal, glömmer man allt på jorden. Vid varje steg förflyttas man tusentals år tillbaka, och man lever åter med Faraonerna och Egyptens gamla gudar . . ."

Båda männens ögon vilade oavlåtligt på den bedårande kvinnan, som red emellan dem. Dick Harding fann henne mindre mystisk i hennes enkla, vita dräkt, med solhjälmen på huvudet, mer lik en vanlig människa av kött och blod i morgonljuset; och hans hjärta uppsände ett varmt tack för detta till alla himmelska makter.

Lord Winterfield var tyst. Han grubblade på något, som hon en gång sagt till dem i de tidigaste dagarna av deras bekantskap:

"Fråga mig aldrig vem jag är, varifrån jag kommer eller vart jag går. Jag hatar att tala om mig själv. Om ni tycker om mig, så får ni ta mig, som jag är. I så fall kunna vi genomleva en kort, angenäm dröm i detta Egyptens sköna land."

Han tyckte inte om ordet "kort". Det satt som ett törne i hans minne. Det var just vad han *icke* ämnade, att drömmen skulle bli "kort". Han kastade en blick på sin mångårige vän Richard Harding, som just i det ögonblicket lutade sig förälskad mot sin sköna granne. Under bråkdelen av en sekund var ett fult uttryck i Winterfields öga, men solhjälmen dolde det. För övrigt, där fanns ingen, som såg på honom.

De stego av framför templet, inträdde mellan de stora pylonerna, överskredo förhallen med sin pelargång, och nalkades själva templet. Just då de trädde in, sågo de framför sig en väldig granitstaty av guden Horus med hök-huvud, och Övre och Nedre Egyptens krona vilade på hans huvud.

Hon, kvinnan, visade vägen in i Hypostylhallen, förde dem genom vestibuler och sidokapell, förklarade de vackra relieferna och gjorde dem uppmärksamma på de kolossala dimensionerna, på denna överväldigande tanke, uttryckt i sten.

De intogo sin lunch i skuggan av de yttre pelarne, vilande på täcken och kuddar, och höllo siesta under de hetaste timmarne.

"Så väl ni känner till templet!" sade Winterfield till deras förtjusande vägvisare. "Har ni besökt det ofta?"

"Ja, jag känner väl till det", svarade hon enkelt.

"Berätta oss något om guden Horus", sade Dick, "jag är rädd att jag vet mycket litet om det gamla Egyptens historia".

Hon smålog road, och såg upp på honom genom fransarna av sina halvslutna ögon. Båda männen hade märkt, att hon mycket sällan öppnade ögonen helt, och kände detta i stillhet

De Damer
som önska moderna, bekväma förstklassiga skodon till möjligast lägsta priser köpa hos
Hedströms
Södra Larmgatan 11.
Linnégatan 11. Karl Gustafsgatan 57.

Att tiga eller tala.

Av *Mary Marsh.*

Känner ni någon av dessa rätt talrika kvinnor, som aldrig anmärka på sin mans handlingar, även när de äro klandervärda, aldrig försöka att rätta hans fel? Är ni kanske själv en av dem?

Vad ligger bakom? Den blindhet som följer med kärleken? Den liknöjdhet som har sin rot i ett kallt hjärta? Den hänsynsfullhet, vars rätta namn är svaghet? Eller är det ren och oförfalskad feghet, fruktan att förefalla obehaglig, att löpa någon personlig risk?

Det är nog sant, att liksom kärleken överskattar och förskönar är den i viss mån blind för den älskades fel, men detta blinda stadium är dock övergående, och då kvinnan av naturen är god psykolog, är det tämligen säkert att de gifta kvinnorna rätt obehindrat "läsa" sina män, känna dem i grund och botten.

Skall en hustru överse med sin mans fel, blunda för dem? Skall hon tiga eller tala?

Att tiga är *det* verkligen kärlek? Att kunna gripa in stödjande, rättledande och underlåta det — ligger det godhet och välvilja däri? Vem äger här närmare rätt att tala än hustrun, vem kan göra det så finkänsligt som hon? Vem har den makten, det inflytandet som hon?

Det låter icke tänka sig att kärlek, sann och djup kärlek här skulle tiga, men mycket väl att den likgiltighet, som har sin rot i ett kallt hjärta, skulle kunna göra det.

Även svagheten och fegheten äro förklarliga orsaker. Det är mycket lättare att tiga än att tala. Man väcker icke misshag, icke vrede.

Men behövde man göra det genom att tala? Det är ju icke fråga om gnat och gräl utan om i kärlek och som en välgärning. Den verkan, dessa ögon utövade, var alltför farlig — nästan outhärdlig.

HERR — DAM — BARN
REGNKAPPOR
BÄST — BILLIGAST
A.-B. Carl Johnsson
KUNGSTORGET

AUG. SJÖBERG (F.D. SILFVERSPARRES) GÖTEBORG
MAGASINSGATAN 3 GÖTEBORG
KLICHÉER
TELEFONER 4258
BOSTADEN 5275
RETUSCHER · TECKNINGAR

Holger Bille
TANDKLINIK
Vitfeltsplatsen 1 B. Tel. 19340. Göteborg.
(Mitt emot Engelska kyrkan).
Mottagningstid vard. 10—3, sönd. 11—12.
Specialité: *Löständer* alla slag. Guldarbeten, guldbryggor och guldstifttänder.
Resande kunna erhålla sina arbeten på dagen.

på rätt plats och tid gjorda hänvändelser.

En man sade: — Många män hava fördärvats av dåliga hustrur men oändligt många flera av svaga och beskedliga. Om jag själv haft en hustru, som i stället för att tåla allt, ursäkta allt hos mig, som icke var som det bort vara, ställt krav på mig, stora krav, hur annorlunda, hur mycket mera värt skulle icke mitt liv varit. Och vilken annan duktigare, hederligare, präktigare människa jag själv!

Tågsjuka.

Det finns personer som inte tåla tågresor utan erfara ett starkt illamående under färden, något i stil med sjösjuka.

Medel häremot?

Må man pröva sig fram! Somliga människor tåla inte resan, om de äro mätta, men fördraga den väl, om magen är tom. För andra gäller ett rakt motsatt förhållande. Några bli sjuka, om de sitta vända åt det håll tåget går, men hålla sig däremot krya, om de sitta med ryggen åt lokomotivet. Det är sålunda allt skäl i världen att man metodiskt undersöker vad som i båda dessa avseenden passar en bäst.

Den för tågsjuka utsatte bör utvälja en plats mitt i vagnen åt sig enär gungningen här är minst. Undvik sista vagnen, vars slingringar äro svåra att fördraga. Har man råd, bör man kosta på sig en 2:draklass biljett. Dessa vagnar äro nämligen försedda med bättre fjäderanordning än 3:dje kl. vagnar och ha därför en jämnare, behagligare gång.

En liggande ställning skyddar ganska bra mot tågsjukan — nattresor äro därför att föredraga. Måste man sitta upprätt, är det fördelaktigt, om man kan få tillfälle att lägga upp fötterna på den motstående bänken. Självsvåld! Åhnej, det är här fråga om en *patient*, som har rätt att begära tillmötesgående av medresenärerna.

Slutligen kan nämnas att ett par bromkaliumpulver kan hjälpa även en ömtålig passagerare tämligen hyggligt över en dagslång uppskakande järnvägsresa.

Sänd Eder TVÄTT till
Tvättanstalten Västkusten
Vegagatan 46, Göteborg. Tel. 1443.
Omsorgsfullt arbete. Snabb leverans

Sjukbesök.

Hos patienter, särskilt äldre personer, som lida av kroniska åkommor och måste leva instängda i sina rum i månader eller kanske år, äro sjukbesök, under vissa omständigheter även långa sådana, en verkligt god gärning och bära belöningen hos sig genom den glädje och uppmuntran patienten tydligen erfar av att på detta sätt komma i kontakt med den värld han eller hon är utestängd från. Särskilt verka dessa besök fördelaktigt på de sjuke, om de samtal som föras äro av uppmuntrande art. Inga sjukdomshistorier eller andra berättelser som kunna uppröra eller nedstämma ett sjukt sinne!

Vid sjukdomar av kortare varaktighet bör patienten, särskilt om feber förefinnes, skyddas mot för många och långa besök. En liten titt på några minuter av människor, som den sjuke känner sympati för, skadar icke utan kan tvärtom vara i hög grad tröstande och uppmuntrande. Men icke något vallfärdande av hela umgängeskretsen liksom inga enerverande samtalsämnen, t. ex. liknande sjukdomsfall med olycklig utgång o. s. v.

Vid boklån till sjuka bör man giva dem sådan lektyr, som icke ställer för stora krav på den sjukes hjärna eller kan göra honom upprörd eller nedstämd. Man behöver också tänka på kvantiteten. Tjocka böcker äro alltför tunga att hålla för en patient med nedsatta krafter.

Konfekt bör knappast givas. Den sjuke förledes lätt att äta så mycket därav att aptiten för verklig mat mattas på ett för hälsans återställande skadligt sätt.

I fråga om blommor bör en viss försiktighet iakttagas. Välj icke starkt doftande blommor, ej häller sådana, vilkas stjälkar bliva slemmiga och illaluktande när de sättas i vatten.

Det finns ingen som man kan skada så mycket som sig själv, och det finns inte häller någon som man så lätt kan inbilla dumheter och förleda till alla slags dårskaper.

Systrarne Törnvalls
OST magasin,
Drottninggatan 13,
är efter genomgången reparation ånyo öppnat och rekommenderar sitt välsorterade lager av alla sorters ost till låga men bestämda priser. Telefon 515.

BRÄUTIGAMS KONDITORI
REKOMMENDERAS

Tänk så lätt aluminiumkärlen återfå sin silverglänsande yta, då de poléras med ***"Zelos Aluminiumputs".***
Priset är endast 45 öre pr burk.
Tillverkare: Fabriken Zelos, Göteborg.

Ögonens vård sommartid.

Många ögon äro ömtåliga för det bländande sken, som av solen belysta trottoarstenar, vita husväggar eller vattenytor reflektera. Ögonen smärta, fyllas med vätska och bliva röda och inflammerade. Kroniska ögonlidanden kunna på detta sätt uppstå. Man bör, om man har ömtåliga ögon, skydda dem medels gråa (ej blå!) välvda glasögon, vilka skydda även för det från sidorna infallande ljusskenet. De böra avtagas, när deras skydd icke är oundgängligen nödvändigt. Ögonen bliva nämligen lätt bortskämda och kunna så vänja sig vid de gråa skyddsglasen att dessa icke mera kunna undvaras.

Man bör vid läsning icke hålla boken eller tidningen så att de belysas av solen.

De flesta torde hava erfarit, hur man vid nattliga åskväder bländas av blixten, för en stund förlorar synförmågan. Personer med ömtåliga ögon tillrådas hålla dem slutna under åskväder nattetid — den plötsliga övergången från mörker till starkt ljus är alltid ofördelaktig för dem och, när det gäller det skarpa blixtskenet, verkligt riskabel.

Ziwertz' Momentan
färgmedel för ögonbryn, hår och skägg, ögonblicklig verkan. Fäller ej vid tvättning. För hälsan oskadlig. Finnes i 4 nyanser. I parti och minut hos Kungl. Hovleverantör
Ziwert'z Eftr.,
Lorensbergsgatan N:o 7, Göteborg, — Tel. 1098

Hälsa, Sol
och YVY-tvål äro saker, som alltid följas åt. Yvy-tvålen användes såväl vid den enklare som finare toaletten. Yvy-tvålen är idealet för hälsa och skönhet. Inga rynkor, finnar eller fräknar mera! Genom dagligt bruk av Yvy-tvålen bibehålles alltid ett tilldragande yttre till hög ålder.
YVY-tvålen säljes i varje affär över hela landet.
Österlin & Ulriksson,
Kem.-tekn. fabrik, Ystad.

NU INKOMMET,
till dagens lägsta priser:
Handvävda, färgäkta Bomullstyger, stor sortering. Ylletyger, Viyella, Flaneller, till klädningar och blusar. Blekta och oblekta Vävnader, bästa fabrikat, med stor rabatt å stycke. Prima kulörta Skjorttyger, Möbeltyger, Gardiner, Borddukar, Bolstervar, Sängtäcken, Linnevävnader, Handdukar och Duktyger, bästa kvalitéer. Lahmans Herr- och Damunderkläder. Strumpor. Snörliv. Näsdukar. Förkläden. Prima Bomulls- och Ullgarner.
Bertha Anderson,
15 Korsgatan 15

Alla slags kopparslageriarbeten utföras. Förtenningar verkställas med kemiskt rent tenn.
Johnson & Carlson, Husargatan 24. — Tel. 4111. —

Damblusar
Klädningar och **Kjolar** köpes bäst och billigast i
O. F. Hultbergs Blusaffär,
Husargatan 40.
Obs.! Blusar från 4.50, Klädningar 8.75.

Yllefiltar
utsäljes billigt direkt från lager.
S. ERICSONS KLÄDESLAGER.
Järntorget 3, Wilsons hus, 2:a vån.
Öppet 8—7.

Framkallning och Kopiering

20
Års Erfarenhet
i fotografiskt amatörarbete ligger till grund för det arbete *vi* leverera.
Vi använda för våra kopior *endast* Velox Papper, vilket är erkänt som det bästa i världen — ehuru ej det billigaste.
Vi emottaga tacksamt Eder beställning å Framkallning, Kopiering och Förstoringar och utföra detta arbete på bästa möjliga sätt.
HASSELBLADS FOTOGRAFISKA AKTIEBOLAG

En beundrare till musikern, som nyss exekverat ett stycke på pianot: — Hur är det möjligt att ni är så musikalisk?

Musikern: — Jo, ser ni far min var sträng och mor min var harpa. Vi bodde i en flygel, som låg vid en stråkväg . . . och dessutom kom jag till världen med instrument.

*

Den stora lyxbilen susar landsvägen fram men kullbytterar i en kurva och det stora sällskapet ligger i en hög.

Plötsligt höres en gäll röst: — O, hjälp mig fram! De svarta mockaskorna och grå silkesstrumporna äro mina!

*

HÄMORROIDER.
Försvinna absolut efter några dagars användning av Hämosalvan, *gammal beprövad huskur.* Finnes i alla välsorterade färg- & kemikalieaffärer samt mot postförskott från Tekniska fabr. Elefanten. Åberopa denna tidning. *Göteborg.* Tel. 10470.

Köp Olof Asklunds Bröd
Det är bäst

Verner Magnusson
Kött- & Fläskaffär
Bazar Alliance 42—43. Tel. 10628.
rekommenderas till ärade husmödrar.

FÄRSKT och RÖKT
Renkött, Höns, Kyckling
samt allt slags Vildt till dagens lägsta priser uti
E. Björks Vildtaffär
Tel. 1648, 20834. St. Saluhallen 1.

Damen till en liten herre bakom henne på bion: — Besvärar det er, om jag behåller hatten på?

— Åhnej, sade han, jag tycker det är rätt roligt att sitta och titta på en snygg, billig hatt.

Hatten hamnade i knäet.

BREVLÅDA.

L. T. Skildringen stilistiskt bra. Men syftemålet något dunkelt. Var god sätt Eder i förbindelse med redaktionen.

Mary Grå. Ett stort misstag! I artikeln i fråga ligger ingen personlig hänsyftning. Läs om den en gång till — och då utan denna förutfattade mening.

J. B—l. Vi ha redan beaktat saken och skola återkomma. Tack för intresset!

S. B—m, Ystad. Prenumeration sker å närmaste postkontor.

Hildur, 44. Tack, inte i den genren! Såsom Ni nog märkt existerar intet "hat" mellan könen hos oss.

Philip H—r—n. Tackar mjukast. Det var ju ett vackert rekord. Rörande den föreslagna ändringen är den av rent tekniska skäl omöjlig.

Stella Qw—dt. Ni har onekligen rätt. Saken skall föras vidare till vederbörande.

Gustaf C. Vi ha redan träffat andra dispositioner för nämnda bemärkelsedag, varför poemet får återhämtas.

A. Ellwén
Kött- & Fläskaffär
Saluhallen 133. Telefon 4481.
OBS.! Prima varor. Billiga priser. Redbar behandling.

Telefonnumret
till
KVINNORNAS TIDNING
är
18070

REGNKAPPOR
utsäljes billigt direkt från lager
S. Ericsons Klädeslager
Järntorget 3, Wilsons hus, 2:dra vån. — Öppet 8—7.

ARLA MJÖLK
Distribution på glasflaskor.
Tel. 8578, 3699
ARLA MJÖLKSERVERING
Drottninggatan 13. Tel. 9096.

"Horus", mumlade hon, efter en kort tystnad, "är son av Isis och Osiris. Han har svurit hämnd mot sin faders mördare, Set = den Onde Anden, — och då han en dag skall ha övervunnit denne ande, återkommer Osiris till jorden och blir åter konung av Egypten. Horus framställes nästan alltid under skepnad av en hök." "Se", ropade hon, och pekade uppåt i kolonnaden, "se på den mängd otaliga hökar, som alltid sväva över templet och bygga i murarnes sprickor. Det är ju egendomligt, då just höken är symbol för guden Horus."

Båda männen tego, de hade synbart rönt ett djupt intryck.

"Edfu är 'Tystnadens tempel'", fortsatte hon efter en stund, "intet av livets störande, oharmoniska larm får någonsin inträna inom dess mäktiga murar. Här härskar fullständig harmoni. Alla skärande missljud äro bannlysta." — Ingen talade under flera minuter. Blott från den yttre tempelgården hördes dämpat hökarnes skri i den gyllene tystnaden.

"Säg mig", sade Winterfield slutligen, "Isis var ju Osiris gemål, icke sant?"

"Jo, hon är hans hustru", svarade kvinnan.

Ingendera märkte att hon talade i presens.

"Men Horus", fortsatte han, "vem var hans —?"

"Kom", avbröt hon, och steg upp, "jag skall visa er en scen ur en relief i templets förgård".

De båda männen sprungo upp, mycket intresserade.

"Där", utropade hon, "är gudinnan Hatkor av Dendereh, som seglar uppför Nilen i sin gyllene båt, just vid nymånen i månaden Epiphi, för att möta sin gemål Horus . . . Vi ha den månaden nu", tillade hon, "inom tre dagar visar sig den nya månskäran".

Ett ögonblick stod hon i djupa tankar. Därpå med en lätt suck sade hon: "Det är icke långt till solnedgången. Låt oss gå in i 'Det allra heligaste'."

I detta rum, i templets innersta centrum står en väldig, underbart skön granitsockel — nu tom — och kanske just därför mer mystiskt underbar och inspirerande.

Vid ingången stannade Harding och Winterfield, tvekande om de skulle stiga över den tröskel, där förr endast översteprästen eller konungen fått sätta sin fot.

Kvinnan inträdde ensam. Ett ögonblick stod hon orörlig mitt i helgedomen, en ljusstråle från taköppningen föll över henne, och så försvann hon bakom den stora granitsockeln.

Winterfield och Harding väntade under tystnad, att hon skulle komma tillbaka, men till slut viskade Dick: "Det är bäst vi gå tillbaka till förgården, troligen är hon redan där."

"Ja", sade den andre, och tysta vände de sig om för att gå. Men plötsligt grep Winterfield vännen i armen, dödsblek. Han stirrade på en hög pelare, som stod något till vänster. "Se, se", framprässade han, "där är hon! — men så underligt klädd! — vad skall det betyda?"

"Var, Charley?" frågade Harding otåligt, skrämd av vännens underliga sätt och försökte följa riktningen av hans blick. — "Där! Där!"...

Dick såg skarpt i den utpekade riktningen, men såg absolut ingen människa. Han gick rakt upp till pelaren och undersökte den noga. Därpå vinkade han åt den andre.

"Kom hit, Charley", viskade han över axeln. "Se här är en stor bild, skuren i stenen av den gudinna *hon* visade oss i förgården; du vet, Horus gemål, vad var det hon hette?"

"Gudinnan Hatkor", mumlade Winterfield, medan färgen långsamt återvände till hans solbrynta ansikte.

"Ja, så var det. Se hur utmärkt färgerna ha hållit sig. Men en så besynnerlig huvudbonad hon har", fortsatte han, — "två böjda horn, mellan vilka månskivan vilar!"

"Hon var 'Kärlekens gudinna'", sade Winterfield vekt.

"Hon är skön", sade Dick, "och jag . . ." Han avbröt tvärt, som om någon ny tanke helt överväldigat honom.

"Jag?" sade hans vän frågande.

"Åh, just ingenting", svarade han. — "Låt oss gå." —

Vid den yttre tempeldörren funno de sin sköna reskamrat redan i sadeln.

"Åh, ni äro redan här", utropade båda på en gång.

Hon smålog.

Långsamt redo de genom de lustiga och intressanta smala gränderna i Edfu, och voro allt som oftast tvungna att hålla åt sidan för att undvika sammanstötning med kameler och åsnor på hemväg från dagsarbetet på fälten. Det var fridens och vilans timme. Männen sutto och rökade framför sina små hyddor, och önskade dem lycka i förbifarten. Kvinnor med sköna ögon tittade nyfiket och förstulet ut genom halvöppna dörrar och fönster . . .

Den kvällen öppnade Winterfield sitt hjärta för kvinnan, som han så vansinnigt älskade. Utsträckt på golvet vid sidan om hennes låga divan, med ansiktet prässat mot hennes öppna hand, lät han orden forsa fram. Han sökte tämja sin lidelse, och rösten blev skrovlig, då han talade om svartsjuka, lidande, ångest.

"Jag *kan* inte mer, det är ohållbart, outhärdligt, omöjligt — jag kan inte dela med någon annan. Dick är också vansinnigt förälskad i er. Är det möjligt att ni älskar oss *båda?*" — frågade han och reste sig på knä för att kunna se in i hennes ansikte, nära, och hoppades att däri läsa ett "nej" på sin fråga. "Kom med mig till Europa" — hastade hans tunga vidare, utan att avvakta det efterlängtade men fruktade svaret. — "Bliv min hustru, om ni är fri — om icke, så låt oss gömma oss, var ni vill, säg blott. Jag vet ingenting om er, ert liv, er historia; det gör ingenting, alls ingenting, då en man älskar som jag, är blott *en* sak av vikt, att föremålet för hans lidelse tillhör honom helt och odelat — honom ensam." —

(Forts. i nästa n:r.)

Professorn till läkarekandidaten: — Den här karlen bröt benet för tre månader sedan och sökte inte läkare, utan lät skadan bota sig själv. Vid läkningen hava benpiporna förskjutit sig, benet är fyra tum kortare än det andra och karlen haltar erbarmligt. — Nå, vad skulle kandidat Pettersson göra i ett sådant fall?

Kandidat Pettersson med tankedigert rynkad panna: — Jo, jag tror nästan att jag också skulle halta.

*

Regeln är livets bröd, undantaget dess vin.